

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1088

20.01.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 1

**FORORD
av Christian Worch**

Jeg møtte Michael Kühnen sommeren 1977 under en gatekamp med kommunen. Allerede ved dette første møtet, som på grunn av omstendighetene ble kortvarig, gjorde han og kameratene i fritidsklubben Hansa, som han ledet, det beste inntrykk på meg. Det tok ikke lang tid før jeg forlot NPD og stilte meg til disposisjon for Michael Kühnen som medlem av det nye partiet han planla.

Høsten 1977 ble **AKTIONSFRONT NATIONALER SOZIALISTEN** grunnlagt av Michael Kühnen. I løpet av få måneder ble vi kjent utenfor Vest-Tysklands grenser. Michael Kühnens program og konseptet med en åpen, provoserende opptreden viste seg å være utmerket. Vi var bare en liten gruppe unge og selvoppofrende idealister, uten støtte, uten forbindelser, uten innflytelse og uten økonomisk støtte. Men vi lot oss ikke avskrekke, og vi lyktes. For første gang ble våre fiender tvunget til å ta inn over seg at det fantes organiserte og stort sett unge nasjonalsosialister.

Som Michael Kühnens stedfortreder var jeg til stede ved praktisk talt alle

aksjonene. I tillegg arbeidet jeg tett sammen med ham i alle organisatoriske spørsmål. I løpet av denne tiden lærte jeg ham å kjenne og sette pris på som person, kamerat og politisk leder.

Ingen kunne konkurrere med ham:

Med sitt totale engasjement og sin offervilje, med sin politiske visjon, sin taktiske og strategiske sans. Men fremfor alt med en karisma som tiltrakk seg særlig unge aktivister. Han er en bredt utdannet mann, besluttsom, utholdende og modig, en utmerket taler og organisator. Han er en mann som ikke påberopte seg lederskapet av egoisme eller innbilskhet, men som ble påtvunget det av sine kamerater og aksepterte det fordi vi vet, slik han selv gjør, at han var og er den beste mannen til det.

Etter at han ble arrestert sommeren 1978, kunne jeg lede SNE i halvannet år til, før jeg selv ble arrestert. Under fengslingen endret det politiske klimaet seg. Forfølgelsen ble sterkere, og mange grupper gikk i oppløsning. Men det åndelige klimaet, særlig de unges vilje til å stå opp for den gamle og likevel evig nye ideen, ble bedre. Det var som om skjebnen tok en pustepause:

For å vente på Michael Kühnens løslatelse.

I desember 1982 var tiden inne, og fra da av gikk det slag i slag. Frankfurt-appellen og foreningen med NASJONALSOSIALISTENE fulgte. Deretter fulgte oppsiktsvekkende folkemøter, som til og med fikk stor oppmerksomhet i utlandet. Dette ble etterfulgt av en samling av alle viktige nasjonalsosialistiske krefter i en felles organisasjon. Fra og med mars kunne også jeg ta aktivt del i dette igjen. Som en mann fra Michael Kühnens nærmiljø vet jeg godt hvor vanskelig arbeidet vårt var. Det var mangel på biler, trykkpresser og annet teknisk utstyr, møteplasser og forbindelser. Statlig forfølgelse vekslet med terror fra kommunen. Bare i løpet av de første seks månedene av 1983 ble Michael Kühnen angrepet tre ganger. Og den stadige mangelen på penger var spesielt deprimerende. Det hendte flere ganger at vi kjørte til en demonstrasjon uten å vite om det var nok bensin til hjemturen.

Men alle disse problemene kunne ikke ta motet fra Michael Kühnen. De styrket ham bare i hans besluttsomhet og engasjement. Han var drivkraften, motoren som ansporet kameratene til stadig nye aksjoner og førte dem til suksess.

Selv om vi ifølge offisiell informasjon fra grunnlovsvernet ikke hadde mer enn 270 medlemmer, ble ANS/NA og alle underorganisasjonene forbudt 7. desember 1983. Men for første gang i den vesttyske delstaten Forbundsrepublikken Tysklands historie var et organisasjonsforbud virkningsløst. Michael Kühnen sa

selv til kamerater og pressefolk samme dag som forbudet ble innført:

"Vi er utestengt. Og hva så? Sieg Heil!"

Fellesskapet som var blitt skapt gjennom et år med kamp og oppofrelse, kunne ikke bare forbys. Organisasjoner kan oppløses, men menneskene som kjempet for dem, består. Og den gode følelsen av å ha arbeidet for en felles sak under en felles ledelse, den består også.

Etter bare noen måneder måtte ledende vesttyske politikere innrømme at de hadde truffet blink med forbudet. Reaksjonen var økt statlig terror mot Michael Kühnen. Det ble igjen satt i gang etterforskning mot ham, han ble trukket for retten og arrestert av politiet ved enhver anledning under de mest usannsynlige påskudd. Vi visste at det ikke ville ta lang tid før Michael Kühnen igjen ville forsvinne bak murene i et demokratisk meningsfengsel. Han visste også dette, var forberedt på det og klar for det. De organiserte tyske nasjonalsosialistene står urokkelig bak Michael Kühnen. Bare dette viser hvilken karismatisk aura Michael Kühnen har, og i hvilken grad han nyter tilhengers tillit. Det er ingen tvil om at det vil fortsette å være slik. Michael Kühnen er blitt partihistorie i løpet av sin levetid. Og selv om han skulle bli revet bort fra oss i dag, vil navnet hans forbli udødelig så lenge det finnes nasjonalsosialister i Tyskland, med andre ord: **så lenge Tyskland eksisterer.**

Om boken:

DEN ANDRE REVOLUSJONEN ble skrevet i fengsel og smuglet ut illegalt. Den første utgivelsen skulle skje i kamerat Thies Christophersens **KRITIK VERLAG**. Men før det kunne skje, grep det politiske politiet inn. Manuskriptet ble konfiskert, og Thies Christophersen og Michael Kühnen ble tiltalt. Selv om dommen ble opphevet fordi boken ikke var trykket, var dette første gang i vesttysk rettshistorie at en domstol prøvde å dømme menn som ennå ikke hadde trykket en bok, men som ønsket å trykke og distribuere den. Dette er i seg selv et bevis på hvor eksplosiv **DEN ANDRE REVOLUSJONEN** er for makthaverne i Vest-Tyskland.

Vi klarte å få tak i en kopi av manuskriptet på eventyrlig vis. Fotokopier av manuskriptet ble distribuert under jorden i en periode, slik at i det minste ett eksemplar av manuskriptet skulle være bevart selv i tilfelle en omfattende politiaksjon. **DEN ANDRE REVOLUSJONEN** er et grunnleggende verk, en teori som også er et perspektiv. Det forklarer ikke bare hvorfor og hvordan vi kjemper, men fremfor alt med hvilket mål. Det er et program, en omfattende veiledning i hvordan nasjonalsosialismen kan realiseres i denne tiden og i dette landet, mot alle odds. Og samtidig er denne boken en krigserklæring mot både

klassiske og nye fiender av bevegelsen, en bekjennelse av vår idéns revolusjonære karakter.

Det som er avgjørende med denne boken, er ikke bare den fremsyntheten den uttrykker, den enhetlige overbevisningen. Minst like viktig er at det er en bok som er lett å lese. I motsetning til de nasjonale skribentenes omstendelige forklaringer, snakker Michael Kühnen sitt folks språk og skriver slik han snakker. Det er en bok man kan forstå selv uten å ha gått på universitet eller gymnas. Det er en bok som om mulig alle medlemmer av folket bør kjenne til og fremfor alt lytte til. Det er en revolusjonær bok, og distribusjonen av den er et viktig skritt mot den nasjonale og sosialistiske revolusjonens store mål, fornyselsen av folket og ideen.

INNLEDNING

Jeg er nasjonalsosialist.

Jeg er en fighter - ikke en stor taler. Og absolutt ingen forfatter.

Jeg er 23 år gammel - ikke en alder for memoarer eller politiske filosofier.

Jeg er i meningsarrest - jeg mangler bøker og dokumenter som kan underbygge det jeg sier.

Dette skrivet vil bli undertrykt - den borgerlige verdens syn på de såkalte "nynazistene" er for inngrodd. Hjerneløse kjeltringer, politiske rockere, psykopatiske avkom av gasskammerpartiet, det er det vi må være i våre fienders øyne, det er slik systempressens roterende synagoger - fra Jüdische Allgemeine til Arbeiterkampf, fra Springer til UZ og fra Vorwärts til National-Zeitung - ønsker å fremstille oss for folket. Å bevise at vi er annerledes er en av oppgavene til denne boken.

Jeg skriver denne boken som kjemper, som praktiker, som grunnlegger og leder av en ung front som jeg har noe å si til - ikke som en teoretisk pratmaker! Språket mitt er ikke bleke ord, men blodig tro som jeg er fengslet for. Jeg er ikke upartisk, ikke objektiv, og det vil jeg heller ikke være, for det er dette folkets fremtid som står på spill, et folk som er et av de største og modigste folkeslagene i verdenshistorien, og som nå har gått til hundene på en slik måte at hjertet knuger seg sammen.

Denne boken ønsker å anklage og fordømme, å gi uttrykk og form til det ville hatet til mine unge kamerater, men også å tegne et nytt og bedre Tyskland der tyskerne igjen er seg selv: frie, stolte, lykkelige og forente i det **FJERDE RIKET!**

Det er ikke så mye å si om meg selv. Jeg ble født 21. juni 1955 i Bonn-Beuel - ti år etter det stortyske rikets sammenbrudd. Jeg er enebarn i en middelklassefamilie som er fullstendig forferdet over hva avkommet deres foretar seg. Jeg har vært interessert i politikk siden min tidligste ungdom og har hatt en ganske begivenhetsrik politisk tid siden jeg var 14 år gammel:

Jeg var tilhenger av NPD, som imidlertid var for moderat for meg fra begynnelsen av, og ble den første og sannsynligvis eneste nasjonaldemokratiske studenttalsmannen i Bonn. Jeg var en liten aktivist i Aktion WIDERSTAND, hvis honnør vi fortsatt bruker i dag. I et kort historisk øyeblikk var W-enhetssymbolet for alle nasjonale krefter i Forbundsrepublikken. Aktion WIDERSTANDs fiasko ble den nasjonale bevegelsens andre tragedie på bare fem år, etter NPDs mislykkede forsøk på å komme over 5 %-spærregrensen. Det mislyktes på grunn av den feige filistinismen til såkalte "nasjonale" reaksjonære og - som vi vet i dag - på grunn av forræderiet til frimurere og sionistiske tjenere som har plassert seg i den nasjonale leiren. Uten noen gang å endre overbevisning meldte jeg meg samtidig inn i Junge Union av taktiske grunner, men etter noen uker brøt jeg ut av den, forferdet over den eksklusive karrierismen til CDU-juniorene som hadde blitt gamle i tidlig alder.

Etter 1973 så det ut til at det for første gang ble bevegelse på den nasjonale scenen. En gruppe handlekraftige unge patrioter - kanskje 400 i begynnelsen - hadde forlatt det borgerlige NPD og grunnlagt Aktion NEUE RECHTE (ANR), som ekspanderte eksplosivt. Her møtte vi gutter for første gang ekte nasjonalsosialister som ikke la skjul på sin overbevisning. Jeg var nok den første som delte ut ANR-brosjyrer i mitt område, Rhein-Sieg-distriktet. Men ANRs raske vekst viste seg å være mer en forbannelse enn en velsignelse. Det dukket opp sekterister, splittelser dukket opp, og ANR gikk i oppløsning!

Alt falt fra hverandre for meg! Nå visste jeg hva jeg skulle mene om borgerlig-demokratiske og nasjonale filistre. Bare 18 år gammel hadde jeg allerede vært gjennom fire grupper:

JN, ungdomsorganisasjonen til NPD, deretter Junge Union, Aktion W og til slutt Aktion NEUE RECHTE. På den tiden betraktet jeg meg selv som fascist, var en fanatisk beundrer av Benito Mussolini, hvis maktkamp jeg alltid gjenopplevde med varme hjerter!

Det som skilte meg fra nasjonalsosialismen den gangen, var det som skiller alle som tror på seierherrenes propagandaløgn:

Jeg forsto ikke hva nasjonalsosialistene hadde imot jøder. Jeg begikk en siste politisk feil før jeg først trakk meg ut av politikken som 19-åring og meldte meg

frivillig til Bundeswehr:

Den overbeviste fascist Michael Kühnen begynte å flørte med den nasjonalsosialistiske kommunismen i det nye (maoistiske) KPD av ren forvirring! Denne tiden ble også kort, men den lærte meg å se at det også finnes unge idealister på venstresiden, og at de fleste av dem vil det beste. Siden den gang har mitt hat vært rettet mot det liberalkapitalistiske systemet som setter dette folkets beste sønner opp mot hverandre for å redde seg selv og mot bolsjevismens kriminelle system, men ikke mot den enkle, villfarne frontkjemperen med det andre feltpostnummeret - han med hammer og sigd. Hvor dette korrupte systemet ville begynne å skjelve hvis de mektige revolusjonære strømningene fra høyre og venstre bare for et øyeblikk forente seg og okkupasjonstjenerne i Bonn, disse utenlandske interessers lakeier, ble feid i avgrunnen!

Fra 1.7. 1974 til 1.9. 1977 var jeg frivillig i det tyske forsvaret, og min siste grad var løytnant. På de forskjellige kursene fikk jeg nesten uten unntak gode evalueringer. Jeg holdt meg borte fra politikken i nesten to år, selv om temperamentet mitt av og til truet med å ta overhånd. Først da Aktionsgemeinschaft VIERTE PARTEI (AVP) ble stiftet, så jeg igjen en politisk mulighet og deltok fra første stund i organiseringen av dette nye høyrepartiet, som hadde et millionbudsjett til rådighet til forbundsdagsvalget i 1976. I Hamburg var situasjonen spesielt gunstig fordi vi hadde en "svart-hvit-rød" delstatsforening. I delstatsstyret til AVP i Hamburg satt det fra begynnelsen av minst fire høyreorienterte, to av dem nasjonalsosialister! Jeg var medlem av dette styret fra det ble stiftet til valgkandidaturet til slutt mislyktes, først som assessor og til slutt som nestleder i delstatsstyret og utpekt kandidat til Forbundsdagen.

Men i løpet av dette engasjementet ble jeg kjent med Wolf-Dieter Eckart, en den gang ca. 35 år gammel sivilingeniør og leder for "NSDAPs venner". Eckart er "den" nasjonalsosialistiske pioneren. Allerede i 1967/68 begynte han å forberede stiftelsen av Forbundet av tyske nasjonalsosialister (BDNS), som ble forbudt i 1969. Denne mannen styrket min overbevisning om at jeg var på rett vei. Mens jeg inntil da hadde kunnet si: "*Til høyre for meg er det bare muren*", gjelder i dag setningen: "*Jeg er muren!*".

Hamburg er en høyborg for nasjonalsosialister av den nye generasjonen. Siden slutten av 1960-tallet har de statlige beskyttelsesmyndighetene registrert eksistensen av en "regionalt betydningsfull NS-gruppe". Under skiftende ledelse og med stadig nye navn søkte nasjonalsosialistene en levedyktig, lovlig vei ut av den gamle reaksjonære høyresidens ghetto. Først med JN, deretter i Standarte 17. Juni og til slutt som Freizeitverein Hansa, forløperen til Aktionsfront Nationaler Sozialisten. Også i NSDAP/AO, Gau Hamburg, har unge og gamle nasjonalsosialister kjempet for å oppheve NS-forbudet siden 1971.

Forholdene lå derfor godt til rette da jeg 8. mai 1977, med støtte fra to kamerater, organiserte fritidsklubben Hansa for å gi nasjonalsosialismen i Hamburg ny fart og en ny strategi. Veien ut av anonymiteten og inn i folket begynte. Med stadig nye ideer ble statssikkerheten provosert, pressen ble tvunget til å rapportere, og folket fikk endelig vite: **VI ER TILBAKE!**

Det har vært en tøff reise, brolagt med arrestasjoner og etterforskninger, tap av jobb og hjem. Terroren økte, systemet slo tilbake. Fra januar til juli 1978 ble jeg arrestert atten ganger, den siste gangen ble jeg varetektsfengslet. Likevel begikk jeg ingen forbrytelse :

Jeg er glad i folket mitt, jeg ærer Adolf Hitler og sier hva jeg mener - det er derfor jeg går gjennom demokratenes fengsler!

Men jeg drar ikke alene. Bak meg og de andre lederne for nasjonale og sosialistiske kampanjer står det allerede hundrevis av unge kamerater som ikke skyr noen risiko, som er klare til å ofre sin fremtid, sin ungdom, ja, til og med livet for sitt folk om nødvendig! Først kom 18-20-åringene, nå er det allerede 14-16-åringene som tar opp fanene våre. Og det kommer flere til hver dag. Snart vil det være tusenvis:

Hakekorset og jødeparagrafene vil falle, og det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet vil igjen holde vårt folks skjebne i sine hender! For denne dagen lever vi, for denne dagen kjemper vi, for denne dagen dør vi! Vi unge patrioter, både ledere og tilhengere, vil ikke være noe annet enn tjenere for et kommende NSDAP, som allerede kjemper i det skjulte og en dag igjen vil gripe inn i historien!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFWAHOORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1805 19 June 2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lusch

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonaldsialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info